

Kermesler Ve Kadınlar

— ahmet-ilhan · 31 Temmuz 2009

İnsanların hayır yapmaları için ille de zengin olmaları gerekmiyor. Her gelir grubundan insan kendisine hayır ve sevap kazandıracak vesileleri buluyor. Kermesler bunun en güzel örneği. Özellikle hiçbir geliri bulunmayan hanımlar durmadan dinlenmeden çalışıyor, elde ettikleri geliri, emeklerinin ürününü hayra sarf ediyorlar. Bu hanımların çoğunluğu orta ve alt gelir grubu ailelerin hanımlarından oluşuyor.

Bir kermesin hazırlığı aylar önceden başlıyor. Evlerde günlerce mantı dolduruluyor. O çevrenin hanımlarının da emekleri katılıyor. Yetmiyor, aylar öncesinden örgüler danteller hazırlanıyor. Esnaftan kermese konulabilecek malzeme temin ediliyor. Kermes başladığında da işin ağır yükünü yine hanımlar çekiyor. Yağlama ve gözleme yapılıyor. Manti ve yemekler pişiriliyor. Yetmiyor, evlerde hazırlanan pasta ve kekler getirilip, insanlara sunuluyor. Bütün bunlar bir ibadet zevki ve işbirliği ile gerçekleştiriliyor. Bazen genç annelerin çocukları kermeslerde teyzeler ve ablaların sevgileri arasında büyüyorlar. Küçükleri orasını bir oyun alanı gibi görürken biraz büyümüş olanları işin ucundan tutarak çekirdekten yetiştiriyorlar.

Şimdi Hunat Camisi yanında açılmış olan Enderun Eğitim Derneğinin kermesi var. Sonra diğer vakıf ve dernekler aynı yerde kermes açacaklar. Yaz boyunca orası cıvılcıvılcı insanlarla dolup taşacak. Yolu düşeceklerin kısa bir süre orada soluklanmalarını ve oradaki insanları gözlemlemelerini tavsiye ederim. Açıkçası ben çok etkilendiğim için böyle söylüyorum. İnsanlar böyle hizmetler sırasında bizim tanıdığımız, bildiğimiz insanlar olmanın ötesinde görünüyorlar. İş gören insanların yüzlerinde sıcak bir mutluluk, samimiyet ve gülümsemeyi hissediyorsunuz. Sanki bu duygular bilinmeyen bir kanaldan size geçiyor. Serpiştiren yağmur ve hafif esen rüzgârla birlikte ahenkli bir koşuşturmanın ruhunuza insani esintiler getirdiğini duyuyorsunuz.

O kalabalıkta niyeti kötü olanlar, sanki beyazın yanındaki siyah gibi belli oluyor. Dilenci, hırsız, hatta daha kötü işler peşinde olanlar da oralara yanaşıyorlar, ancak o meydana bütün ellerin kendilerini ve niyetlerini gösterdiği duygusuna kapılarak fazla kalamıyorlar. Çünkü orası bir hayır çarşısı. Orada iyilikten başkasına yer yok.

Kermeslerde elde edilen gelirler hayır işlerinde kullanılıyor, öğrencilere burs veriliyor, eğitim hizmetleri için harcanıyor. İşte asıl sorumluluk da o zaman başlıyor. Bunca emek ve yoğun hayır talebinin doğru yerlerde ve doğru kullanılması gerekiyor. Çoğu zaman bu hayır çarşısına hizmet edenler işin gerisiyle ilgilenmiyorlar. Belki ilgilenseler niyetleri ve gayretleri sarsılacak. Onlar her şeyin niyetleri ve gayretleri doğrultusunda olduğuna inanıyor ve ne olursa olsun bu kanatlarını değiştirmiyorlar. Burs alan öğrenciden, dernek ve vakıf yöneticilerine, bu hayırın diğer tarafında olanların vebal ve sorumlulukları işte bu yüzden çok büyük.

Bu yoğun hayır birikiminin izlerini diğer tarafta da aynı yoğunlukta göremiyorsak, durup düşünmemiz lazım. Hayırın harcanması ve dağıtımında da aynı güzelliklerin yaşandığını görmemiz lazım.

Bu sorumluluk birincisinden çok çok ağır. Doğrusu ben böyle bir sorumluluğun altına girmek istemem.